

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa Grupy Inwestycyjnej W. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko E.S. Spółce Akcyjnej w K.

o uchylenie wyroku sądu polubownego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 11 stycznia 2007 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 sierpnia 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2006 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki Grupy Inwestycyjnej W. Sp. z o.o. z powodu nieuiszczenia opłaty od skargi w części nieobjętej wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych. W zażaleniu powódka wniosła o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powódka zaskarżyła wyrok sądu drugiej instancji skargą kasacyjną, w której zamieściła również wniosek o zwolnienie jej od kosztów opłaty sądowej od skargi kasacyjnej w kwocie przewyższającej 10.000 zł. Sąd Apelacyjny wskazał, że skoro powódka nie uiściła w ustawowym terminie opłaty od skargi kasacyjnej w części nieobjętej wnioskiem o zwolnienie od tej opłaty, to skarga podlega odrzuceniu na podstawie art. 130² § 3 k.p.c.

Wbrew odmiennemu zapatrywaniu skarżącej należy uznać, że wniosek o częściowe zwolnienie od kosztów sądowych uchyla jedynie obowiązek uiszczenia przy wniesieniu pisma tej części opłaty, która jest przedmiotem zwolnienia od kosztów. Za aktualny należy uznać pogląd wyrażony jeszcze na gruncie ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U z 2002 r., Nr 9, poz. 88 ze zm.), zgodnie z którym wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych przerywa bieg terminu do uiszczenia opłaty sądowej, jednakże - gdy strona wnosi jedynie o częściowe zwolnienie od tych kosztów - to przerwanie biegu terminu dotyczy tylko części opłaty objętej wnioskiem (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 czerwca 2005 r., III CZ 52/05, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2005 r., II CZ 75/05, Biul. SN 2005/10/15, postanowienie Sądu Najwyższego z 6 czerwca 2006 r., II CZ 39/06, niepubl.). Rozwiązanie to jest zgodne z założeniem, że przepisy obecnie obowiązującej ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) służyć mają przyspieszeniu i usprawnieniu postępowania sądowego, w tym również

w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych. Niezależnie od uwzględnienia lub nieuwzględnienia żądania dotyczącego zwolnienia skarżącej od opłaty sądowej w kwocie przewyższającej 10.000 zł powódka była zobowiązana do uiszczenia opłaty od tej części skargi, która nie została objęta stosownym wnioskiem.

Okoliczność, że w analogicznej sytuacji ten sam Sąd Apelacyjny oraz Sąd Okręgowy zajęły odmienne stanowisko, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia zażalenia.

Skutki nieuiszczenia opłat od środków odwoławczych wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników określa art. 130² § 3 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia.

Z powyższych względów zażalenie podlega oddaleniu (art. 398¹⁴ i 394¹ § 3 k.p.c.).